

DCT Gdańsk Sp. z o.o.

Rozbudowa Portu DCT Gdańsk o terminal T3

Załącznik B – Przegląd środków minimalizujących względem ptaków

| 14 lipca 2022

© DCT Gdańsk

Niniejszy raport uwzględnia instrukcje i wskazówki naszego Klienta i w związku z tym nie jest on przeznaczony dla osób trzecich. Zrzekamy się odpowiedzialności z tytułu używania niniejszego raportu przez osoby trzecie.

Nr projektu 286493-00

Arup Polska sp. z o.o.
Inflancka 4
00-189 Warsaw
Poland
arup.com

Spis treści

1.	Potencjalne skutki i ryzyka związane z różnorodnością biologiczną	1
2.	Ornitologia – działania minimalizujące	2
2.1	Tereny chronione oraz tereny cenne pod względem różnorodności biologicznej	2
2.2	Gatunki rybitwy	2
2.2.1	Potencjalny wpływ – Gatunki rybitwy	3
2.2.2	Hałas i zaburzenia wzroku – Gatunki rybitwy	3
2.3	Skupiska ptaków w obrębie Zatoki Puckiej SPA	4
2.3.1	Sieweczka rzeczna	4
2.3.2	Sieweczka obrożna	4
2.3.3	Nurogęś	5
2.3.4	Ohar	5
2.4	Skupiska ptaków	5
2.4.1	Hałas i zakłócenia wizualne – skupiska ptaków	5
2.4.2	Pogorszenie jakości wody	6
3.	Zarys mitygacji ornitologicznych	6
4.	Protokół łagodzenia skutków dla ptaków	7
4.1	Łagodzenie skutków działań ptaków	7

Spis rysunków

Rysunek 1	Obszar środków kompensacyjnych i zmniejszających ryzyko dla ptaków w związku z budową terminalu T2	3
-----------	--	---

1. Potencjalne skutki i ryzyka związane z różnorodnością biologiczną

Sprawozdanie to zawiera dalsze rozważania na temat wrażliwych receptorów ornitologicznych określonych w Ocenie Siedlisk Kluczowych (Critical Habitat Assessment, CHA - Arup, 2022) i powinno być analizowane w połączeniu z CHA. Celem niniejszego sprawozdania jest dokonanie przeglądu potencjalnych zagrożeń w związku z dostępnością dodatkowych informacji dotyczących budowy oraz zaproponowanie odpowiednich i współmiernych środków minimalizujących oddziaływanie.

Potencjalne źródła niekorzystnych skutków związanych z etapami budowy, eksploatacji i likwidacji Portu Gdańskiego DCT T3 są określone w ocenie oddziaływania na środowisko¹. Dodatkową uwagę do niniejszego dokumentu, stanowi fakt, iż zgodnie z wymogiem decyzji w sprawie ochrony środowiska, zakazane są działania, które mogą niepokoić ptaki w całym sezonie ich gniazdowania na plaży Stogi, tj. konieczne jest zaprzestanie takich prac między kwietniem a sierpniem włącznie.

W ślad za Gap Analysis Report (Arup, 2022), stwierdzono, że przegląd wymagań dotyczących ograniczenia skutków dla niektórych gatunków ptaków był konieczny.

W związku z tym poniżej przedstawiono potencjalne skutki dla różnorodności biologicznej i zagrożenia dla gatunków, które zostały określone jako priorytetowe cechy bioróżnorodności (PBF) lub te, które wywołują krytyczne siedliska (CH) w ramach CHA.

Ocena gatunków została przeprowadzona dla następujących grup:

- Gatunki rybitwy (w tym rybitwa białoczelna *Sternula albifrons* (CH), rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* (CH) i rybitwa czubata *Thalasseus sandvicensis* (CH).
- Zgrupowanie ptaków w OSO Zatoka Pucka (m.in. sieweczka rzeczna (*Charadrius dubius*) i obroźna (*Charadrius hiaticula*), lodówka, *Clangula hyemalis* (PBF) i perkoz rogaty *Podiceps auratus* (PBF).

W niniejszym sprawozdaniu dokonano przeglądu potencjalnych skutków dla kluczowych wrażliwych receptorów określonych w CHA w związku z ostatnio udostępnionymi szczegółami dotyczącymi budowy. Opracowanie przedstawia zalecenia dotyczące odpowiednich i współmiernych środków ograniczających. W niniejszym raporcie rozważana jest ornitologia, oraz kwestie odnoszące się do Załącznika A – Przegląd środków minimalizujących dla ssaków morskich (Arup, 2022) w kontekście skutków i środków ograniczających oddziaływanie na ssaki morskie. Istotne plany określające odpowiedni pod względem ekologicznym obszar analizy (EAA) oraz lokalizację obszarów Natura 2000 przedstawiono na Rysunku 2 Oceny Siedlisk Kluczowych (CHA).

¹ Andrzejewski T., Bednarska M., Behnke M., Bzoma Sz., Chmara R., Kiejzik-Głowinska M., Matczak M., Oldakowski B., Pawelec Z., Rachwalska K., Staszek W., Szymanski J., Tyszecki A., Ziecik P. 2018. EIA Report for Expansion of the DCT Gdansk container terminal in the Northern Port in Gdansk. Kancelaria Radcow Prawnych "CIC" Pikor, Behnke, Dmoch, Fryzowski Sp. p., DCT Gdansk SA, Gdansk

2. Ornitologia – działania minimalizujące

2.1 Tereny chronione oraz tereny cenne pod względem różnorodności biologicznej

Obszar ujścia rzeki Wisły (objęty Konwencją Ramsar) znajduje się około 4,5 km od proponowanego obszaru projektu i dlatego wpływ na ten teren nie jest przewidywany bezpośrednio. Skutki pośrednie, takie jak zanieczyszczenie pochodzące z działalności związanej z pogłębianiem lub wpływ na gatunki kwalifikujące, wymagają oceny i w związku z tym zostały przeanalizowane szczegółowo poniżej.

2.2 Gatunki rybitwy

Morski i lądowy ekologicznie właściwy obszar analiz (dalej: EAAA, z ang. Ecologically Appropriate Area of Analysis) został określony jako siedlisko krytyczne (CH) w odniesieniu do rybitwy rzecznej i rybitwy białoczelnej, a także jako priorytetowy element bioróżnorodności (PBF) w odniesieniu do występowania rybitwy czubatej. Głównym czynnikiem do określenia siedlisk jako CH i PBF jest przede wszystkim duże stężenie tych gatunków w obrębie obszaru ujścia rzeki Wisły (objęte konwencją Ramsar).

Nadzór ornitologiczny przeprowadzony w ramach działań minimalizujących wprowadzonych dla pierwotnego rozwoju portu (Terminal T2) został poddany przeglądowi i uwzględniony w ocenie wpływu oddziaływania na ptaki: Sprawozdanie z ornitologicznego monitoringu kompensacji, o którym mowa w decyzji w sprawie warunków środowiskowych dla projektu "Budowa terminalu kontenerowego T2" RDOŚ-Gd-00.4211.29.2013.AT.9, 28 marca 2014 r., oraz zobowiązań w nim zawartych nałożonych na DCT Gdańsk Sp. z o. o. w 2021 r.

Rysunek 1 przedstawia obszar środków kompensacyjnych i ograniczających ryzyko dla ptaków wyznaczonych w związku z budową terminalu T2.

Pogorszenie jakości wody, w tym zwiększenie sedymentacji w trakcie budowy (szczególnie podczas prac pogłębiania i palowania), jest prawdopodobne; jednakże zostanie to zminimalizowane przez zastosowanie osłon typu *silt curtains* i innych metod zapobiegania zanieczyszczeniom opisanych w ramach planu zarządzania pogłębianiem. Ruch osadów i powstające w ten sposób „rozprzestrzenianie się z osadu” mogłoby wpłynąć negatywnie na zdolność ptaków do wychwytywania pożywienia z powodu mętnej wody, co może prowadzić do zmniejszenia widoczności ptaków żerujących w bezpośrednim sąsiedztwie takich działań. Obniżenie jakości wody może również doprowadzić do śmierci lub obrażeń ryb i skorupiaków na obszarze dotkniętym gorszą jakością wody, co prowadzi do zmniejszenia ilości pożywienia. Przewiduje się, że rozprzestrzenianie się z osadu na etapie budowy, w trakcie prac pogłębiarskich, w okresie od września do marca (włącznie) zwiększy poziom mętności wody i będzie on mitygowany poprzez wspomniane wyżej rozwiązania.

Zasięg żerowania gatunków rybitw wynosi zazwyczaj do 10 km od najbliższej kolonii, chociaż odnotowano, że rybitwy rzeczne żerują nawet 37 km od najbliższej kolonii. Rybitwa białoczelna wykazuje preferencje do żerowania bliżej kolonii, a w badaniu przeprowadzonym w Hiszpanii odnotowano, że 95% żerujących rybitw białoczelnych obserwowano w odległości mniejszej niż 4 km od najbliższej kolonii. W związku z tym uważa się, że lokalny efekt prac pogłębiarskich, w połączeniu z działaniami łagodzącymi, nie będzie miał wpływu na obszar żerowania rybitw.

Oddziaływania na gatunki rybitw podczas eksploatacji mogą obejmować hałas i zakłócenia wizualne w trakcie eksploatacji portu, jednak uważa się, że ich wpływ będzie znacznie mniejszy w porównaniu z oddziaływaniami na etapie budowy. Uważa się za prawdopodobne, że ptaki z czasem przyzwyczają się do hałasu operacyjnego i jest mało prawdopodobne, aby uniemożliwiło to unikanie obszaru plaży ze względu na obniżone poziomy hałasu operacyjnego.

Oddziaływania na gatunki rybitw związane z likwidacją i wycofaniem z eksploatacji będą prawdopodobnie bardzo podobne do oddziaływań związanych z budową i będą obejmować hałas i zakłócenia wizualne, mobilizację osadów i potencjalnie obniżoną jakość wody podczas działań likwidacyjnych. Działania likwidacyjne zostaną ocenione zgodnie z poziomem podstawowym i normami obowiązującymi w danym czasie.

2.3 Skupiska ptaków w obrębie Zatoki Puckiej SPA

Kaczka długosterna *Clangula hyemalis* i perkoz rogaty *Podiceps auratus* zostały przypisane jako priorytetowe elementy bioróżnorodności w ramach EAA. Należy zauważyć, że w ramach Zatoki Puckiej SPA występuje wiele innych gatunków ptaków, jednak omawiane gatunki zostały określone jako priorytetowe elementy różnorodności biologicznej poprzez CHA. Ponieważ wiadomo, że sieweczka rzeczna *Charadrius dubius* i sieweczka obroźna *Charadrius hiaticula* (które są również gatunkami występującymi w Zatoce Puckiej SPA) gnieźdzą się na obszarze kompensacji bioróżnorodności, który został utworzony jako część łagodzenia skutków pierwotnego rozwoju portu (Terminal T2), gatunki te zostały również uwzględnione w przeglądzie.

Kaczka długosterna i perkoz rogaty zostały uznane za priorytetowe elementy bioróżnorodności. W pobliżu portu zaobserwowano perkoza rogatego *Podiceps auratus* oraz trzy dodatkowe gatunki perkozów (perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, perkoz zausznic *Podiceps nigricollis* i perkozek *Tachybaptus ruficollis*). Uważa się za prawdopodobne, że perkozy żerują wokół konstrukcji portowych wraz z innymi ptakami nurkującymi, takimi jak nurogęsi i kormorany. Kaczki długosterne prawdopodobnie występują na terenie EAAA, jednak nie zostały one odnotowane podczas monitorowania obszaru kompensacji.

2.3.1 Sieweczka rzeczna

W trakcie monitoringu obszaru kompensacyjnego (przylegającego do starej bocznicy kolejowej) w 2020 r. zaobserwowano gniazdowanie jednej pary sieweczki rzecznej, jednak w okresie sprawozdawczym monitoringu nie odnotowano innych obserwacji tego gatunku.

2.3.2 Sieweczka obroźna

Podczas monitoringu podjętego w 2020 roku jedna para sieweczek obroźnych próbowała zagnieździć się w obszarze kompensacji wraz z inną parą, która zagnieździła się w sąsiednim obszarze plaży. Zaobserwowano,

że obie próby gniazdowania zakończyły się niepowodzeniem; zauważono jednak, że ogólnie gniazdowania zakończone sukcesem zostały zredukowane na ogólnym obszarze w 2020 r. z powodu złych warunków pogodowych i zwiększonej liczby drapieżników. Monitoring obszaru kompensacyjnego wskazuje, że w latach 2014-2021 zaobserwowano łącznie 18 lęgów sieweczki obrożnej. Dwa lęgi odnotowano na obszarze kompensacyjnym podczas monitoringu w 2021 r.

Ogólnie rzecz biorąc, sieweczka obrożna uważana jest za stosunkowo tolerancyjną na zakłócenia, co byłoby zgodne z kontynuacją jej gniazdowania na obszarze kompensacji przylegającym do istniejącego portu. The Waterbird Disturbance Mitigation Toolkit² w odniesieniu do sieweczki obrożnej stwierdza:

"Uważa się, że sieweczka obrożna jest gatunkiem niezwykle tolerancyjnym, który szybko przyzwyczaja się do działań antropogenicznych. Są również tolerancyjne wobec ludzi, pozwalając na zbliżenie się na odległość 30-50 m przed wypłynięciem, gdy napotkają samotnego spacerowicza na powierzchni błotnej. Nie ma opublikowanych dowodów na reakcję sieweczki obrożnej na hałas lub prace budowlane, ale jest prawdopodobne, że również w tym przypadku ma ona wysoki próg tolerancji na takie działania. Obserwacja wpływu zakłóceń sugeruje, że reakcja na prace budowlane jest zgodna z szerszą tolerancją na zakłócenia podaną we wcześniejszych badaniach, przy czym ptaki zbliżają się do prac na odległość do 20 m. Jednak w odległości do 50 m od źródła zakłóceń ptaki łatwo się ulatniają, tylko po to, by wylądować w pobliżu i niemal natychmiast kontynuować żerowanie. W odległości ponad 100 m od miejsca prowadzenia prac ptaki rzadko wykazywały jakiegokolwiek oznaki niepokoju i często wydawały się niezrażone, gdy inne gatunki w ich pobliżu reagowały. Zaobserwowano, że sieweczki obrożne nie reagowały na żadne bodźce związane z hałasem, pomimo narażenia na hałas o natężeniu do 88dB pochodzący od przelatujących nad głową samolotów"

2.3.3 Nurogęś

Skrzynki lęgowe dla nurogęsi *Mergus merganser* zostały zainstalowane na obszarze kompensacji dla T2 i gatunek ten zagnieździł się na obszarze kompensacji we wszystkich latach między 2014 a 2020 z wyjątkiem 2016 roku.

Gnieźdzące się nurogęsi są uważane za stosunkowo wrażliwe na zakłócenia spowodowane hałasem, w tym podczas inkubacji jaj i po wykluciu się piskląt. Zakłócenia wizualne i hałasowe mogą prowadzić do porzucenia gniazda lub piskląt.

2.3.4 Ohara

Sztuczne nory zostały zainstalowane dla ohara *Tadorna tadorna* w ramach działań łagodzących dla pierwotnego rozwoju portu (T2). W sumie zainstalowano 10 sztucznych nor, zbudowanych z betonowych pierścieni i wejść wykonanych z plastikowych rur o średnicy 20 cm. Dziewięć z nor zostało przeniesionych w nowe miejsca w 2019 r. ze względu na rozbudowę bocznicy kolejowej w obrębie obszaru kompensacji. W 2020 i 2021 r. podczas badań monitoringowych nie odnotowano obecności ohara, chociaż w 2020 r. sztuczne nory nie były kontrolowane.

2.4 Skupiska ptaków

Rozbudowa portu może mieć wpływ na gatunki ptaków gniazdujące na plaży w obszarze kompensacji na etapie budowy, eksploatacji i likwidacji. Główne zidentyfikowane oddziaływania to hałas i zakłócenia wizualne oraz pogorszenie jakości wody.

2.4.1 Hałas i zakłócenia wizualne – skupiska ptaków

Zakłócenia spowodowane hałasem podczas palowania oraz zakłócenia wizualne związane z pracami budowlanymi mogą ograniczyć wykorzystanie obszaru plaży i zniechęcić ptaki do zakładania gniazd. Jeśli gniazda zostaną założone przed rozpoczęciem palowania, może to spowodować opuszczenie miejsc gniazdowania. Nurogęś i sieweczka obrożna regularnie gniazdują na plaży w obrębie obszaru kompensacji, co zaobserwowano w ramach monitoringu w latach 2014-2021. W Raporcie OOS stwierdzono, że przewidywane poziomy hałasu emitowane podczas pracy pogłębiarek nie przekroczą $LA = 90dB$. Maszyny budowlane (np. dźwigi, spychacze itp.) nie będą przekraczać $LAW=105dB$. Te poziomy hałasu budowlanego w połączeniu z

² N Cutts, K Hemingway & J Spencer (Version 3.2, March 2013) Copyright University of Hull; Waterbird Disturbance Mitigation Toolkit (Informing Estuarine Planning & Construction Projects).

palowaniem mogą przekraczać poziomy tolerancji dla ptaków gniazdujących w obszarze kompensacji, a zatem mogą powodować zakłócenia w połączeniu z zakłóceniami wizualnymi podczas prac budowlanych.

Zakłócenia podczas prac mogłyby doprowadzić do zmniejszenia wykorzystania obszaru kompensacyjnego; jednakże odległość od plaży do nowej lokalizacji portu wynosi ok. 300 m, a prognozowany poziom hałasu na plaży to maksymalnie 40,9 LAeq (dB).

The Waterbird Disturbance Mitigation Toolkit zawiera przegląd dopuszczalnych poziomów hałasu w oparciu o obserwowane reakcje ptaków wodnych na różne bodźce akustyczne. The Waterbird Disturbance Mitigation Toolkit wskazuje standardowe współczynniki zanikania hałasu na odległość i umożliwia użytkownikowi obliczenie prawdopodobnego efektu zakłócenia dla danego poziomu hałasu i odległości receptora od źródła. Na podstawie maksymalnego hałasu operacyjnego wynoszącego 40,9 LAeq (dB) i przeglądu The Waterbird Disturbance Mitigation Toolkit uważa się, że poziomy hałasu są poniżej 70dB czyli "dopuszczalnych" poziomów hałasu.

Zakłócenia dla ptaków występujących w sezonach przelotowych (wiosna i jesień) i zimowych wystąpią podczas prac pogłębiarskich, palowania i dodatkowych prac budowlanych. Skupiska ptaków w pobliżu obszaru budowy będą się przemieszczać podczas budowy; jest to jednak zaburzenie tymczasowe podczas budowy. Należy zauważyć, że obecnie występuje podstawowy poziom hałasu i zakłóceń wizualnych w związku z bieżącą działalnością portu T2, a zatem niektóre ptaki rezydentne będą stosunkowo tolerancyjne i przyzwyczajone do zdarzeń zakłócających.

2.4.2 Pogorszenie jakości wody

Jak stwierdzono w ramach przeglądu skutków dla gatunków rybitw, zwiększona sedymentacja na etapie budowy (zwłaszcza podczas prac pogłębiarskich i palowania) może wpłynąć na możliwości żerowania gatunków nurkujących ze względu na zmniejszoną widoczność lub ograniczenie zasobów pożywienia w pobliżu takich działań. Środki zaradcze mające na celu zmniejszenie zmętnienia będą obejmować zastosowanie kurtyn typu *slit curtains*, a zatem ograniczą rozprzestrzenianie się pióropusza osadów do bardzo lokalnego obszaru, nie wpływając na szersze siedlisko żerowania rybitw.

3. Zarys mitygacji ornitologicznych

Zarys mitygacji ornitologicznych podany jest poniżej, jednakże powinien on zostać sfinalizowany wraz z Planem Zarządzania Bioróżnorodnością Wykonawcy EPC ze względu na zidentyfikowane priorytetowe cechy bioróżnorodności: kaczka długosterna *Clangula hyemalis* i perkoz rogaty *Podiceps auratus* oraz siedliska krytyczne zidentyfikowane dla: rybitwy białoczelnej *Sterna albifrons*, rybitwy rzecznej *Sterna hirundo* i rybitwy czubatej *Thalasseus sandvicensis*, a także w celu spełnienia wymogów PR6 EBOR. Zgodnie z wymogami EBOR PR6 należy pamiętać przy planowaniu i realizacji prac budowlanych Terminalu T3, że:

"Krytyczne siedlisko nie może być przekształcone ani zdegradowane. W związku z tym na obszarach siedliska krytycznego klient nie będzie realizował żadnych działań projektowych, jeśli nie zostaną spełnione następujące warunki:

- Przestrzegano wszelkich należytych procedur wymaganych na mocy zobowiązań międzynarodowych lub prawa krajowego, które są warunkiem wstępnym udzielenia przez państwo zgody na działania projektowe w siedlisku krytycznym lub w jego sąsiedztwie.

- Nie występują wymierne niekorzystne oddziaływania lub prawdopodobieństwo wystąpienia takich oddziaływań na siedlisko krytyczne, które mogłyby pogorszyć jego zdolność do funkcjonowania w sposób określony w pkt 13.

- Przyjmując perspektywę ostrożnościową, nie przewiduje się, by projekt doprowadził do zmniejszenia populacji jakiegokolwiek zagrożonego lub krytycznie zagrożonego gatunku lub utraty obszaru danego siedliska w stopniu zagrażającym utrzymaniu się żywotnego i reprezentatywnego ekosystemu żywicielskiego.

- Niezależnie od powyższego, wszystkie inne oddziaływania są łagodzone zgodnie z hierarchią łagodzenia."

Ponieważ obszar Ujścia Wisły (chroniony jako obszar Ramsar, SPA, rezerwy przyrody Ptasi Raj i Mewia Łacha) jest najważniejszym obszarem dla gatunków ptaków w obrębie EAA, dlatego środki łagodzące mające na celu uniknięcie negatywnego wpływu na ten obszar zostały uwzględnione w Przeglądzie i takowo nie przewiduje się negatywnego wpływu ani zmniejszenia populacji ptaków.

4. Protokół łagodzenia oddziaływań na ptaki

4.1 Łagodzenie skutków oddziaływań na ptaki

Kluczowym środkiem łagodzącym dla ptaków jest to, że etapy budowy (w tym prace pogłębiarskie) będą omijać sezon lęgowy, aby uniknąć hałasu i zakłóceń wizualnych dla ptaków gniazdujących na obszarze kompensacji i w okolicznych siedliskach.

Poniżej przedstawiono zarys środków łagodzących dla ptaków:

- Operacje pogłębiania będą unikać najbardziej wrażliwego okresu roku dla ptaków gniazdujących, w tym lęgów, gniazdowania i pierzenia piskląt; od kwietnia do sierpnia (włącznie). Jest to zgodne z decyzją środowiskową (2019).
- Cumowanie statków przy falochronach powinno być ograniczone w jak największym stopniu w okresie od kwietnia do lipca, aby uniknąć zakłóceń dla gniazdujących ptaków. Jest to zgodne z warunkiem Decyzji Środowiskowej (2019).
- Wszystkie operacje palowania i pogłębiania będą zgodne z wymogami miękkiego startu w ramach protokołu łagodzenia skutków dla ssaków morskich (pełne szczegóły podano w Załączniku A - Przegląd łagodzenia skutków dla ssaków morskich).
- Należy prowadzić monitoring wizualny pióropusza osadów powstających podczas prac pogłębiarskich, aby zapewnić, że nie dotrze on do obszaru Ramsar Ujście Wisły.
- W razie potrzeby na ogrodzeniu obszaru kompensacyjnego T2 i okolicznych lokalizacjach należy zainstalować nowe tablice interpretacyjne, aby podkreślić znaczenie tego miejsca dla ptaków gniazdujących.
- Należy kontynuować regularny monitoring pierwotnego obszaru kompensacji T2 w celu zbierania danych na temat gatunków ptaków gniazdujących w obrębie obszaru kompensacji. Sugeruje się kontynuację monitoringu, który został podjęty w ramach T2, w tym badania w każdym sezonie lęgowym przez 5 lat po wybudowaniu T3. Harmonogram i czas trwania monitoringu oraz metody powinny być zgodne z tymi, które zastosowano w ramach monitoringu T2 i obejmować badania sieweczki obrożnej, sieweczki obrożnej i rybitwy rzecznej w celu oceny liczby par lęgowych każdego roku.
- Należy przeprowadzić konsultacje z odpowiednimi władzami: Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku i Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, w celu poinformowania o harmonogramie i zakresie monitoringu ptaków oraz umożliwienia wymiany danych.
- Monitoring obszaru kompensacji powinien obejmować zbieranie śmieci oraz konserwację ogrodzenia i znaków w celu zapewnienia, że pozostają one skuteczne w ograniczaniu zakłóceń, które mogą mieć wpływ na sukces lęgowy.
- Oddziaływania na środowisko morskie, pływowe i lądowe związane z palowaniem i pogłębianiem zostaną złagodzone poprzez kontrole zapobiegające zanieczyszczeniom, takie jak kurtyny przeciwmułowe. Łagodzenie to będzie realizowane zgodnie z najlepszymi praktykami (zgodnie z dokumentami kontrolnymi projektu) i jest zabezpieczone w Planie Zarządzania Pogłębianiem.
- Wszystkie urządzenia budowlane powinny posiadać odpowiednie certyfikaty CE potwierdzające ich zgodność z Dyrektywą 2000/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń oraz z innymi odpowiednimi przepisami dotyczącymi certyfikacji CE. DCT weryfikuje taką zgodność z CE na zasadzie kontroli na miejscu.